

Κι ακόμα, εκεί ψηλά, στον ουρανό, το βιολί του τυφλού βιολιστή δ' αναπαύει τους αγγέλους, καθώς αυτοί θα γυρίζουν από τους δρόμους του κόσμου κατάκοποι. Θ' αναπαύει, ακόμα, και τον πατέρα και τη μητέρα μου και τους γείτονές του της Κυθρέας, που αποδήμησαν. Έτσι θα συνεχίσει να βγαίνει από τα τοπία του ύπνου ο τυφλός βιολιστής, μ' εκείνο το βιολί του το πένθιμο και λυπητερό, να μας αναπαύει.

* * *

Στον Τζεφαλόβρυσον της Τζιυρκάς

του Πέτρου Στυλιανού

Απού τες τρεις σου τες πηγές
πετάσσουνται νεροσυρμές
ολόδροσες τζιυρματιστές,
πού τρέχουν νύχταν μέραν.
Ποτίζουν πόλεις τζιαι χωρκά
δροσολοούν ούλλους τους λας,
χτηνά ακόμα τζιαι δεντρά'
νοτίζουν τον αέραν.

Είσαι καμάριν της Τζιυρκάς
τζιαι η χαρά της Μεσαρκάς
ψυσ'ιή σε ούλλα τα χωρκά
τε ως την Καλοψίδαν
δοξολοούν σε τα παιδικιά
η κάθε πόλη τζιαι καζάς
- τζιαι τωρινά τζιαι πρωτινά -
'κόμα τζι η Σαλαμίνα.

Πίννει που σεν η λεμονιά
η εκατόγρονη ελιά
μα τζι' η δροσάτη κορασ'ιά,
δοξάζοντας τον πλάστην,
που σε έπεψεν μέσο τούτην γην
να της διασ πνοήν, ζωήν,
πλούθκια, τιμήν τζιαι προκοπήν,
χαράν σ' ούλλην την πλάστην.